

Zvolil jsem dva základní, klinicky relevantní cíle: 1) posoudit v experimentálním modelu sepse a I/R přínos exogenně podávaného ATP-MgCL₂. Dominující akcent byl kladen na orgány hepatosplanchnického systému, považované za zásadní v rozvoji nekontrolované systémové zánětlivé odpovědi a syndromu multiorgánové dysfunkce; 2) zhodnotit vliv ATP, jeho metabolitů a agonistů purinergních receptorů na leukocytární produkci cytokinů. Sledované cíle byly v dizertační práci naplněny a dosažené výsledky byly uplatněny v prestižních mezinárodních impaktovaných časopisech. Ve třech případech (2x původní, 1x souhrnný článek) je dr. Nalos prvním autorem, 1x je druhým autorem. Výsledky studie ATPMgC12 u I/R traumatu nebyla zatím formou zahraniční publikace uplatněna.

Zvolené metody

K testování stanovených hypotéz jsem zvolil dva experimentální modely - velký zvířecí model kontinuální endotoxémie a model I/R traumatu (clamping hrudní aorty). Oba modely, etablované na pracovišti prof. Radermachera, splňují kritéria klinicky relevantních modelů a umožňují víceúrovňové, orgánově specifické studium pato fyziologických mechanismů a testování nových léčebných strategií. Rovněž model stimulace lidských leukocytů endotoxinem je obecně uznávaný a standardizovaný *ex-vivo* model. Vlastní metodické postupy prošly náročným recenzním řízením.